

Posudek školitelky na disertační práci Bc. MgA. Josefa Bartoše *Sdílené tělo: Empatie jako prediktor úspěchu profesionálních tanečníků a tanečnic*, Praha 2023.

Josef Bartoš zaměřil již od doby svého magisterského studia svou pozornost na možnosti tzv. psychologie tance a rozhodl se v této problematice pokračovat i ve svém doktorandském studiu. Při psaní své magisterské práce zjistil, že v tomto zaměření nelze pokračovat bez solidních základů z oboru psychologie a rozhodl se proto tento obor vystudovat. Své studium psychologie na FF UK absolvoval souběžně s doktorandským studiem a získal tak solidní základ pro své zaměření na psychologii tance. Tuto cestu oceňuji a považuji ji za jedinečný způsob, jak dosáhnout relevantních výsledků v tomto mezioborovém výzkumu. Josef Bartoš ve své disertační práci velmi dobře propojil své poznatky z oblasti psychologie s poznatky taneční vědy a zkušeností z vlastní taneční praxe. Hlavní metodologická východiska stejně tak jako patřičnou terminologii zvolil z oboru psychologie a jeho práce je tak ukotvená zejména v tomto oboru. Zejména schopnost využívat a vyhodnocovat výsledky kvantitativního přístupu se staly nesporným přínosem pro takto pojatý výzkum. Velmi dobře se však setkává i s některými antropologickými přístupy při studiu tanečního a hudebního projevu, zejména využitím některých teoretických perspektiv, např. teorii *flow*, která se do antropologického studia ale rovněž dostává prostřednictvím badatelů psychologů.

Propojení kvantitativního a kvalitativního přístupu tak přináší nesporné zisky a dá se předpokládat, že do budoucna by i výraznější propojení s oblastí psychologické antropologie mohlo významným způsobem obohatit antropologické studium emocí a afektivity stejně tak jako jeho propojení s neurovědou. Zejména pak důsledné využití metody zúčastněného pozorování může být tím důležitým přemostěním mezi disciplínami. Tyto perspektivní mezioborové přístupy si vyžadají solidní zakotvení ve více oborech a přinejmenším schopnost komunikovat a spolupracovat ve víceoborové perspektivě.

Oceňuji systematickosti a cílevědomosti s jakou Josef Bartoš k takto zaměřenému studiu přistupoval a důsledně své poznatky průběžně konzultoval a vyhodnocoval. Vnímala jsem, že postupně překračuje rámec antropologického studia tance, který jsem mu jako školitelka poskytovala a stále více se jeho východiskem stává obor psychologie. Považuji to za logický obrat a oceňuji jeho přínos pro takto pojaté studium tance. Zdá se, že se tímto způsobem postupně tvoří a etabluje disciplína s názvem psychologie tance.

Práci ráda doporučuji k obhajobě.

Vzhledem k tomu, že se tato disertační práce tak trochu „vymkla“ z mého zorného pole školitelky ukotvené v kognitivní antropologii tance, dávám doplňující otázku k obhajobě práce: Jaké jsou přístupy kognitivní antropologie při studiu tance? Uveďte některé práce z této oblasti.

Doc. Mgr. Daniela Stavělová, CSc., školitelka